

- 3% funduszu plac za 1980 r., a w latach następnym z uwzględnieniem corocznego wzrostu o 1,1%, aż do osiągnięcia 8,5% funduszu plac,
- 11) w jednostkach (pionach) organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą na podstawie uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych,
- 12) w oddziałach konserwacyjno-remontowych Zarządu Odrzańskiej Drogi Wodnej we Wrocławiu oraz w Zarządzie Inwestycji Żeglugi Śródlądowej w Krakowie.",
- 2) w § 2 pkt 1 dodaje się na końcu wyrazy: „oraz 11 i 12.”
- § 2. Do jednostek (pionów) organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą nie mają zastosowania przepisy § 8 uchwały nr 158 Rady Ministrów z dnia 16 maja 1960 r. w sprawie organizacji finansowej i zasad systemu finansowego dla organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy obliczaniu zakładowego funduszu nagród począwszy od nagród przypadających za 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

41

ZARZĄDZENIE Nr 3 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1981 r.

w sprawie pozbawienia drogi państwowej Bębło — Ojców — Grodzisko jej dotychczasowego charakteru drogi państwowej i zaliczenia do kategorii dróg lokalnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 1962 r. Nr 20, poz. 90 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pozbawia się charakteru drogi państwowej drogę państwową Bębło — Ojców — Grodzisko na obszarze województwa miejskiego krakowskiego.

2. Stosownie do art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 1962 r. Nr 20, poz. 90 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) droga określona w ust. 1 staje się drogą lokalną.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Pińkowski

42

ZARZĄDZENIE Nr 4 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1981 r.

w sprawie czasu pracy pracowników urzędów państwowych i udzielania im dodatkowych dni wolnych od pracy w 1981 r.

Na podstawie § 16 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 300) oraz § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1981 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1981 r. (Dz. U. Nr 3, poz. 15) zarządza się, co następuje:

§ 1. W naczelnym, centralnym i terenowym organach administracji państwowej oraz w urzędach podległym naczelnym i centralnym organom administracji państwowej nominalny czas pracy w 1981 r. wynosi średnio 40 godzin tygodniowo.

§ 2. W roku 1981 dniami pracy są następujące soboty:

10 i 24 stycznia
28 lutego

28 marca
25 kwietnia
30 maja
20 czerwca
25 lipca
22 sierpnia
19 września
17 października
14 listopada
12 grudnia.

Pozostałe soboty są dniami wolnymi od pracy.

§ 3. 1. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego wprowadzą, po zasięgnięciu opinii właściwych statutowo organów związków zawodowych, odpowiednio zmiany w rozkładzie czasu pracy pracowników urzędów wojewódzkich i miejskich oraz urzędów gmin w poszczególnych dniach tygodnia, ustalając taki rozkład czasu pracy, który zapewni sprawną obsługę interesantów oraz normalny rytm pracy tych urzędów.

2. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, którym podlegają banki i terenowe jednostki organizacyjne (urzędy) administracji państwowej nie wymienione w ust. 1, po zasięgnięciu opinii właściwych statutowo organów związków zawodowych określają dla pracowników tych jednostek — zgodnie z § 1 — rozkłady czasu pracy w po-

szczególnych dniach tygodnia, dostosowane do zadań i warunków ich działalności.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

43

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 lutego 1981 r.

w sprawie upoważnienia Narodowego Banku Polskiego do wprowadzenia depozytowych bonów oszczędnościowych.

Na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) oraz § 5 uchwały nr 107 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1980 r. w sprawie oprocentowania wkładów oszczędnościowych ludności na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do wprowadzenia przez powszechne kasy oszczędności bonów na wkłady depozytowe na okresy 2- i 3-letnie, zwanych dalej „bonami depozytowymi”.

2. Wartość nominalna bonu depozytowego wynosi 5.000 zł, 10.000 zł i 25.000 zł.

§ 2. 1. Bon depozytowy jest dokumentem na okaziciela, stanowiącym dowód zawarcia umowy o depozytowy wkład oszczędnościowy na okres 2 lub 3 lat.

2. W razie utraty bon depozytowy nie podlega umorzeniu.

§ 3. 1. Po upływie umownego terminu 2- lub 3-letniego bonu depozytowego powinny być przedstawione do wykupu, przy czym posiadacz bonu depozytowego otrzymuje obok wartości nominalnej bonu odsetki w wysokości:

- 1) 9% w stosunku rocznym za okres 2 lat przy depozytowym bonie oszczędnościowym na okres 2-letni,
- 2) 10% w stosunku rocznym za okres 3 lat przy depozytowym bonie oszczędnościowym na okres 3-letni.

2. W razie niedotrzymania umowy o depozytowy wkład oszczędnościowy i przedstawienia bonu depozytowego do wykupu przed upływem 2 lub 3 lat posiadacz bonu otrzymuje tylko jego wartość nominalną.

3. Po upływie 10 lat od dnia upływu umownego terminu 2- lub 3-letniego bon depozytowy traci ważność, z wyjątkiem bonów, o których mowa w § 5.

§ 4. 1. Bony depozytowe są wystawiane przez powszechne kasy oszczędności i ich ekspozytury oraz przez upoważnione agencje i placówki pocztowo-telekomunikacyjne.

2. Wykupu bonów depozytowych dokonują powszechne kasy oszczędności i ich ekspozytury.

§ 5. 1. Powszechna kasa oszczędności na życzenie posiadacza bonu depozytowego może nadać bonowi charakter bonu imiennego umiejscowionego.

2. Wykup bonu, któremu nadano charakter bonu imiennego umiejscowionego, może nastąpić tylko w tej powszechnej kasie oszczędności, która nadała bonowi charakter bonu imiennego.

3. W razie utraty bonu, o którym mowa w ust. 1, bon podlega umorzeniu na zasadach i w trybie przepisów o umarzeniu utraconych imiennych książeczek oszczędnościowych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 23 lutego 1981 r.

Minister Finansów: M. Krzak

44

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 30 stycznia 1981 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ogólnych warunków umów między jednostkami gospodarki społecznej a osobami fizycznymi o prowadzenie na warunkach zlecenia punktów sprzedaży detalicznej.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego oraz § 11 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 160 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1977 r. w sprawie prowadzenia punktów sprzedaży detalicznej na podstawie umowy na warunkach zlecenia (Monitor Polski z 1977 r. Nr 29, poz. 140 i z 1978 r. Nr 32, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. W ogólnych warunkach umów między jednostkami gospodarki społecznej a osobami fizycznymi o prowadzenie na warunkach zlecenia punktów sprzedaży detalicznej, stanowiących załącznik do zarządzenia Mini-

stra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 29 listopada 1977 r. (Monitor Polski Nr 35, poz. 178), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Umowa nie może być zawarta z osobą, z którą w okresie ostatnich 3 lat:

- 1) została rozwiązana przez zleceniodawcę ze skutkiem natychmiastowym tego rodzaju umowa,